

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/549/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912215294
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912215294.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi Z. F., nar. XX.XX.XXX, bytom B. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO: 42 305 675, zast. JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom so sídlom Nemčianska 25, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 248,95 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu v Rimavskej Sobote č. k. 12C/218/2013-26, zo dňa 01. augusta 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 21,09 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr. Viliama Glézla, vedený vo I. banka, a.s., pobočka zahraničnej banky V., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXXXXXX.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie zastavil podľa ust. § 96 ods. 1, 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej „O. s. p.“) z dôvodu, že navrhovateľ dňa 22.07.2013 zbral návrh späť ešte pred prvým pojednávaním.

Súčasne súd rozhodol o vrátení zaplateného súdneho poplatku z návrhu na začatie konania podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a Daňovému úradu v Bratislave prikázal vrátiť navrhovateľovi krátený súdny poplatok o sumu 6,63 eur t.j. vo výške 9,87 eur.

O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p., v zmysle ktorého navrhovateľ je povinný nahradiť protistrane trovy konania. Odporca trovy konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a žiadne trovy mu ani nevznikli, preto mu súd ich náhradu nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý do konania vstúpil podľa § 93 ods. 2, 3 O. s. p. a je zastúpený advokátom, priznal súd náhradu trov právneho zastúpenia, ale v nižšej sume než uplatnil, pretože podľa názoru súdu do základu pre výpočet tarifnej odmeny advokáta nemožno zahrňovať aj príslušenstvo žalovanej pohľadávky (úroky), ale základ tvorí len jej istina. Výpočet advokáta, ktorý vyčíslil za každý úkon v konaní trovy z inej sumy, a to v závislosti od prírastku úrokov k istine súd nepovažoval za správny. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho

zastúpenia vo výške 58,78 eur, k rukám právneho zástupcu JUDr. Viliama Glézla v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti uzneseniu okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal navrhovateľ odvolanie. V napadnutej časti navrhol uznesenie podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,32 eur.

Namietal, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, jeho hlavou náplňou činnosti je kolektívna ochrana spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O. s. p. Navrhovateľ zastáva názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Z ust. § 93 ods. 2 O. s. p. ako aj ust. § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je zrejmé, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne a personálne vybavené a odborne kompetentné.

Navrhovateľ nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania). Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práva ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Žalovanému poskytol pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia.

Prvostupňový súd nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania. Nejedná sa o účelne vynaložené trovy. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľou odporcu. Vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiada návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Poukazuje iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Z ust. § 93 O. s. p. nemožno vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka - podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať (viď. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/212 zo dňa 05.02.2013).

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník. Uznesenie v napadnutej časti navrhol potvrdiť a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 21,09 eur.

Uviedol, že O. s. p. nevyklučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom, právo na právne zastúpenie je garantované aj Ústavou SR. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka (spotrebiteľského združenia - právnickej osoby) advokátom jasne deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

Úkony, ktoré vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v konaní vykonal možno považovať za účelné z hľadiska toho, že ich vynaložením vedľajší účastník sledoval a priamo realizoval ochranu práv odporcu proti uplatňovanému nároku navrhovateľa.

Práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukázal na charakter zmluvnej pokuty ako neprijateľnej zmluvnej podmienky bolo dôvodom, že spor bol ukončený späťvzatím žaloby. Relevantným úkonom spotrebiteľov, ak by nesúhlasili so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nie je nevyjadrenie súhlasu, ale výslovný nesúhlas, čo v tomto konaní preukázané nebolo. Vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov konania, ide o účelne vynaložené trovy. V danom prípade sa nejednalo o paušálny vstup do konania, ale o vstup konkrétny a účinný.

Odporca zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je vo výroku správne a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje.

Neobstojí námietka navrhovateľa, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom vysloví súhlas. Ust. § 93 O. s. p. vstup vedľajšieho účastníka do konania nepodmieňuje súhlasom účastníka so vstupom, ale len súhlasom s úkonmi vedľajšieho účastníka. Je však pravdou, že účastník konania má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby na jeho strane sa zúčastnil konania vedľajší účastník.

V zmysle novely zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku vykonanú zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorá zaviedla kategóriu vedľajších účastníkov na základe zákonného splnomocnenia, legitímácia pre vstup vedľajšieho účastníka do konania vyplýva priamo zo zákona. Cieľom § 93 ods. 2 O. s. p. je rozšírenie ochrany práv v prípadoch, v ktorých existuje dôležitý záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú o to záujem, vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne. Pre vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nevyžaduje súhlas dotknutého účastníka. Z platnej právnej úpravy nevyplýva, že by účastník, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, musel s týmto vstupom vyslovene vyjadriť súhlas, ale naopak, tomuto účastníkovi § 93 ods. 3 O. s. p. umožňuje vzniesť proti takémuto vstupu námietky a tým účasti vedľajšieho účastníka zabrániť.

Vedľajší účastník HLAS SPOTREBITEĽA občianske združenie, so sídlom vo Zvolene je nepochybne takouto organizáciou a keďže do konania vstúpila z vlastného podnetu (ods. 3), súd rozhoduje o jeho neprípustnosti iba v prípade námietky, teda o návrhu. V danom prípade takýto návrh zo strany odporcu nebol podaný, a nebol podaný ani zo strany navrhovateľa.

Navrhovateľ nesprávnym spôsobom interpretuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/188/2012, keď nevenuje náležitú pozornosť práve rozdielnosti v právnej úprave a terminologickým pojmom, že treba rozlišovať vstup do konania a súhlas s úkonmi vedľajšieho účastníka. Práve zo samotného rozhodnutia 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 vyplýva, že vedľajší účastník nemôže do konania vstúpiť proti vôli hlavného účastníka, pričom vedľajší účastník musí s úkonmi vedľajšieho účastníka vždy vysloviť súhlas. Z kontextu obsahu celého rozhodnutia je nepochybné, že rozhodnutie najvyššieho súdu bližšie vykladá povinnosť súdu skúmať úkon vedľajšieho účastníka vo vzťahu k § 93 ods. 4 a neopiera vstup vedľajšieho účastníka do konania o vyslovenie súhlasu hlavného účastníka.

Navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, poukazujúc na to, že takéto trovy nie sú účelné. Takýto názor je v rozpore s ustanoveniami článku 47 ods. 2 Ústavy SR a § 18, § 24, § 25 ods. 1 O. s. p. , z ktorých vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Odvolateľ si tak protirečí, keď toto ústavne zaručené

právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc nepopiera, ale na druhej strane spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky. Ak by súd prijal záver navrhovateľa, musel by si taktiež položiť otázku, či je nutné, aby vo všetkých sporoch navrhovateľ sa nechal zastupovať advokátom.

Pokiaľ platí, že ak vedľajší účastník má rovnaké práva ako hlavný účastník, potom ak hlavný účastník má právo zvoliť si advokáta a vznikne mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, má potom aj vedľajší účastník konajúci v zastúpení advokátom právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. možno uložiť niektorému z účastníkov povinnosť nahradiť druhému účastníkovi trovy zastaveného konania a to podľa prvej vety ods. 2 tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené a podľa druhej vety ods. 2 O. s. p. odporcovi v prípade, že bol pre jeho správanie vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne.

Prvostupňový súd použil správne ustanovenie o trovách konania, vo veci aplikoval § § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p.. V rozhodovanom prípade bol nárok na náhradu daný týmto ustanovením, pretože niet pochýb o tom, že navrhovateľ procesne zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je teda povinný nahradiť trovy konania protistrane bez ohľadu na hmotnoprávne posúdenie sporu. Z procesného hľadiska preto platí, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ.

Správny je postup okresného súdu aj z hľadiska výpočtu výšky tarifnej odmeny, keď ust. § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov súd vykladá tak, že základ pre výpočet tarifnej odmeny predstavuje hodnota peňažného plnenia (cena) bez navýšenia o prípadné úroky ku dňu poskytnutia služby. Nie je však vylúčené, že v priebehu konania sa hodnota peňažného plnenia môže meniť napr. z dôvodu rozšírenia žaloby, čiastočného späťvzatia a pod., ale nejedná sa o „zmeny“ hodnoty peňažného plnenia vyvolané prírastkom (prípočítavaním) úrokov z hodnoty peňažného plnenia, ako sa mylne domnieva vedľajší účastník, ktorý takýmto nesprávnym spôsobom potom vyčíslil aj výšku trov odvolacieho konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a ust. § 142 ods. 1 O. s. p. (zásady úspechu vo veci) v spojení s ust. § 151 ods. 1 O. s. p.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby, a to vyjadrenie k odvolaniu. Náhradu trov právneho zastúpenia súd priznal podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom v zmysle § 9 ods. 1 za základ sadzby tarifnej odmeny súd stanovil odmenu z hodnoty veci a druhu veci, ktorá bola predmetom odvolacieho konania. Predmetom odvolacieho konania, ale nebola suma o zaplatenie 248,95 eur (bez príslušenstva), ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale odvolací súd sa zaoberal len nárokom na náhradu trov a jeho výšku, čomu má zodpovedať aj jeho odmena. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 58,78 eur priznaných trov, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 cit. vyhlášky je odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 eur a v súlade s ust. § 16 ods. 3 režijný paušál vo výške 7,81 eur. Advokát uplatnil a vyčíslil náhradu trov odvolacieho konania celkom vo výške 21,09 eur (odmena 13,28 eur + režijný paušál 7,81 eur), odvolací súd mu priznal náhradu trov vo výške 21,09 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.